

.....Σ Η Μ Α

Ο.- Ἀκοῦτε τῇ Λαογραφικῇ μας ἑκπομπῇ " Ποντιακοὶ Ἀντίλαλοι ", ποῦ γράφεται καὶ ἐπιμελεῖται ἀπὸ τὸ συνεργάτη μας Στάθη Εὐσταθιάδῃ.

.....τὸ σῆμα σβῆνει.....

Ο.- Ἀγαπητοὶ ἀκροαταί, ἄς ἀφήσωμε τῇ φαντασίᾳ μας, νὰ φτερουγίσῃ σήμερα κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους, ποῦ χρόνια ἔζησαν καὶ ζοῦν συνέχεια τῇ δύσκολῃ ζωῇ τῆς ὑπαίθρου. Οἱ ἀκούραστοι αὐτοὶ δουλευτὲς τῆς γῆς διαίωνιζον ἱερές παραδόσεις, κρατοῦν αὐτοὶ ἔθνος καὶ πατρίδα, διατηροῦν ἀσβεστή τῇ φλόγα τῆς θρησκευτικῆς πίστεως καὶ γίνονται οἱ καλλίτεροι καὶ ἀγνώτεροι ἀγωνιστὲς τῆς ζωῆς, ὀλοκαυτώματα καὶ θυσιᾶς στοὺς ἐθνικοὺς πολέμους καὶ ἀκούραστοι ἐργάτες στὴν εἰρήνῃ. Ζηλευτὴ ἡ ζωὴ τοῦ χωρικοῦ μὲ τὸν ἄδολο καὶ ἠθικὸ τρόπο, ποῦ τὴν ἀντιμετωπίζει. Ἀντάμα μὲ τὴν ἀγαπημένην του ὁ δουλευτὴς τοῦ χωριοῦ βοτανίζει τὸ πράσινο χωράφι, ὅπου ἔθαψε τὸν σπόρο τῆς ζωῆς καὶ τώρα φούντωσε ἡ ἐλπίδα καὶ δυναμώνει τὸ θάρρος του, πῶς δὲν πῆγαν χαμένοι οἱ μέχρι τώρα κόποι του.

Μέσ' στὴν πράσινη φύση τὸ ἀγνὸν του ἐρωτικὸ αἶσθημα πλειότερο φουντώνει, καὶ ἡ εὐτυχία, ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συντροφεύῃ τοὺς τίμιους δουλευτὲς τῆς.

Τ' ἀρνόπο μ' ἐβοτάνιζεν κι' ἐγὼ ἐπενερίνα
τὰ κόνινα τὰ μάγλα θε ἐκλίσκουμ' ἡ κι' ἐφίλνα.

Ἐβοτάνιζε ἡ ἀγαπημένη μου κι' ἐγὼ συντροφιά μαζί της στὸ κάθε ἀλάι,
ἔσκυβα καὶ τῆς φιλοῦσα τὰ κόνινα μάγουλα καὶ τῆς ἔλεγα χίλιες φορές:
Ἕῃσαι δική μου κι' εἶμαι δικός σου.

Ἀπὸ σὸ χωράφ' ἔστεινες κι' ἐθέριζες χορτάρια
τῇ καγανί σ' τὸ χτύπεμαν μαγεθ' τὰ παλληκάρια.

Μέσ' στὸ χωράφι σκόδοντας ἐθέριζες χορτάρια. Καὶ μὲ τὸ σιερτσόζο χτύπημα τοῦ δρεπανιοῦ σου μάγευες τὰ παλληκάρια, ὅπως μάγεφες καὶ σιλάβωσες κι' ἐμένα ὀλάκερο.

.....λύρα, τραγοῦδι.....

Ο.- Ἡ λατρεία πρὸς τὸν ἔρωτα εἶναι μεγάλη, ἔτσι ὅπως καθορίζεται καὶ ἐρμηνεύεται ἀπὸ τῆ λαϊκῆς ψυχολογίας. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ καὶ ἡ πίστις πρὸς αὐτὸν εἶναι ἐπίσης μεγάλη. Ὁ λαϊκὸς ἄνθρωπος δὲν ὁρίζεται εὐκολὰ στὰ θεῖα, ὅμως, ὅταν σπάνια τὸ κάνει, τὸν ὑποχρεώνει αὐτὴ ἡ ἀγάπη του. Καὶ ὁρίζεται γιὰ ἀληθινὴ πίστιν ὅτι ἀγαπᾷ πραγματικὰ, παίρνοντας ὄρκον ἐπὶ τὸ θεὸ ἢ στὴν Παναγία. Θέλει νὰ γίνῃ πιστευτὸς γιὰ τὴν ἀληθινὴ προσφορά τῆς καρδιάς του σὲ μιὰ ἀγάπη ἀγνή, ἐντιμὴ, πραγματικὴ.

Τ' ὄμματα σ' εἶν' ὀλήμαντρα	γιάρ-γιάρ-γιάρ
ἀπὸς' ἐγὰπ' γραμμένον	Μὰ τὴν Παναγίαν λέω
ἀνοιξον ἄς ἐλέπ' ἄτα	γιάρ-γιάρ-γιάρ
ἡ κάρδια μ' ἐν καμένον	Μὰ τὴν Παναγίαν λέω.

..... λῦρα, τραγοῦδι.....

Ο.- Μὲ τὰ διστιχα τῆς ἀγάπης τοῦ ἀκολουθοῦν, θὰ κλείσωμε τὴ σημερινὴ μας ἐκπομπή.

..... λῦρα, τραγοῦδι.....

Ἐδῶ τελειώνει ἡ ἐκπομπή μας. Θάμαστε καὶ πάλι μαζί σας τὴν ἐρχόμενη ἐβδομάδα τὴν ἴδια μέρα καὶ ὥρα.

Εὐχαριστοῦμε ἐσᾶς οὐλοσ; τοῦ ἀκοῦτε μας. Ἀφήνομε εἶαν καὶ χαράν.

..... Σ Η Μ Α.....

Ο.- Ἀκοῦσατε τὴ "αὐτογραφικὴ μας ἐκπομπή" Ποντιακοὶ "Ἀντιλαλοί".

Τὴν ἐκπομπή αὐτὴ γράφει καὶ ἐπιμελεῖται ὁ συνεργάτης μας Στάθης Εὐσταθιάδης.

..... τὸ σῆμα σβήνει.....